

ISBN 9789000405947

ISBN 9789000405954 (e-book)

NUR 284

© 2026 Van Goor

Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

Oorspronkelijke titel: *Camp Half-Blood, Book One – The Wild Zone*

All rights reserved.

Published by Disney • Hyperion, an imprint of Buena Vista Books, Inc.

Permission for this edition was arranged through the Gallt and Zacker Literary Agency LLC

www.rickriordan.com

www.de-leukste-kinderboeken.com

www.bestofyabooks.nl

Tekst: © 2026 by Rick Riordan and Annabelle Oh

Vertaling: Marike Groot en Sander Brink, GrootenBrink Vertalingen

Omslagillustratie: Devin Elle Kurtz

Omslagontwerp: © 2026 by Disney Enterprises, Inc.

Reprinted by permission of Disney • Hyperion. All rights reserved.

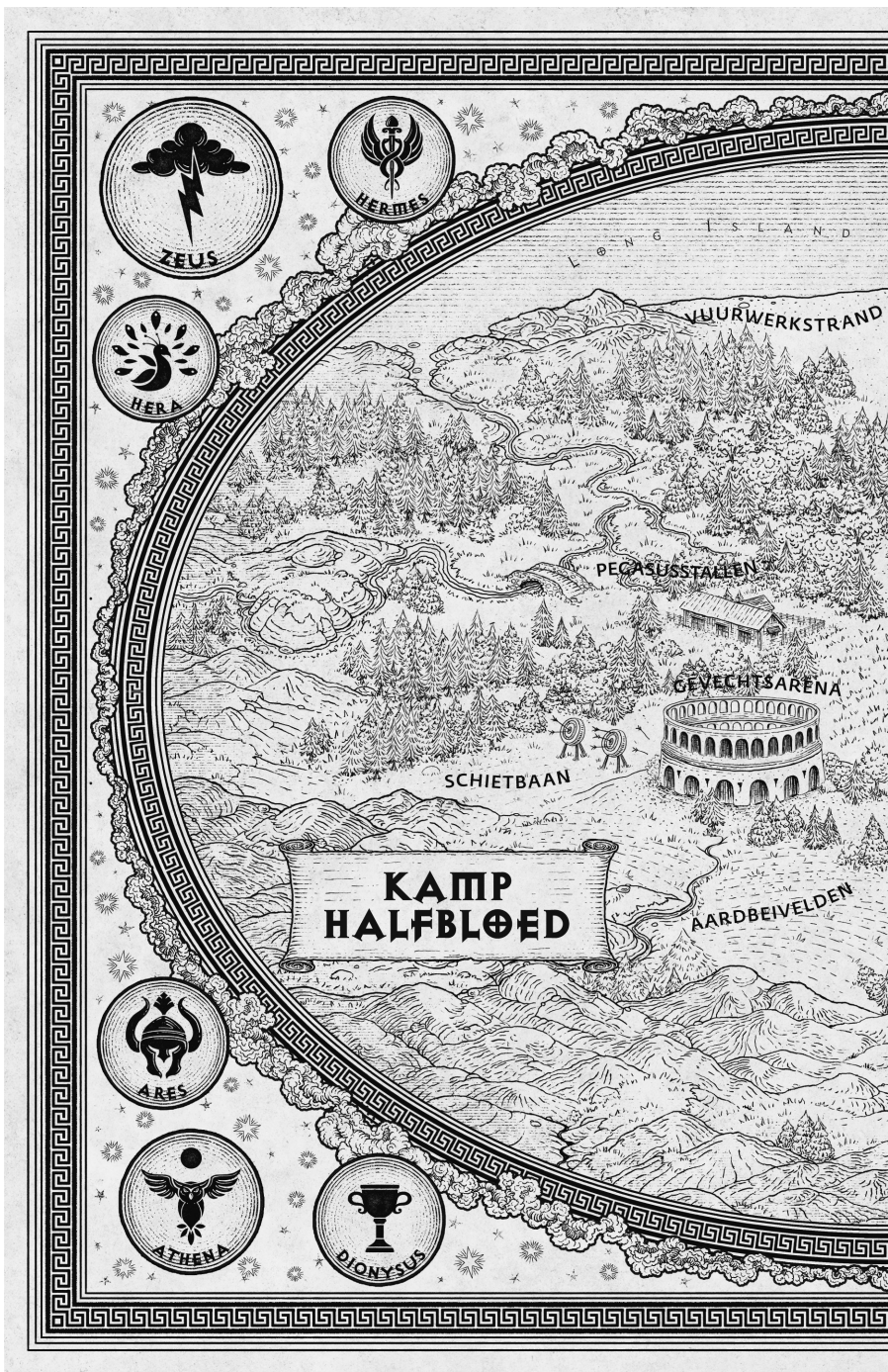
Omslagbewerking Nederlandse editie: DPS Design & PrePress Studio

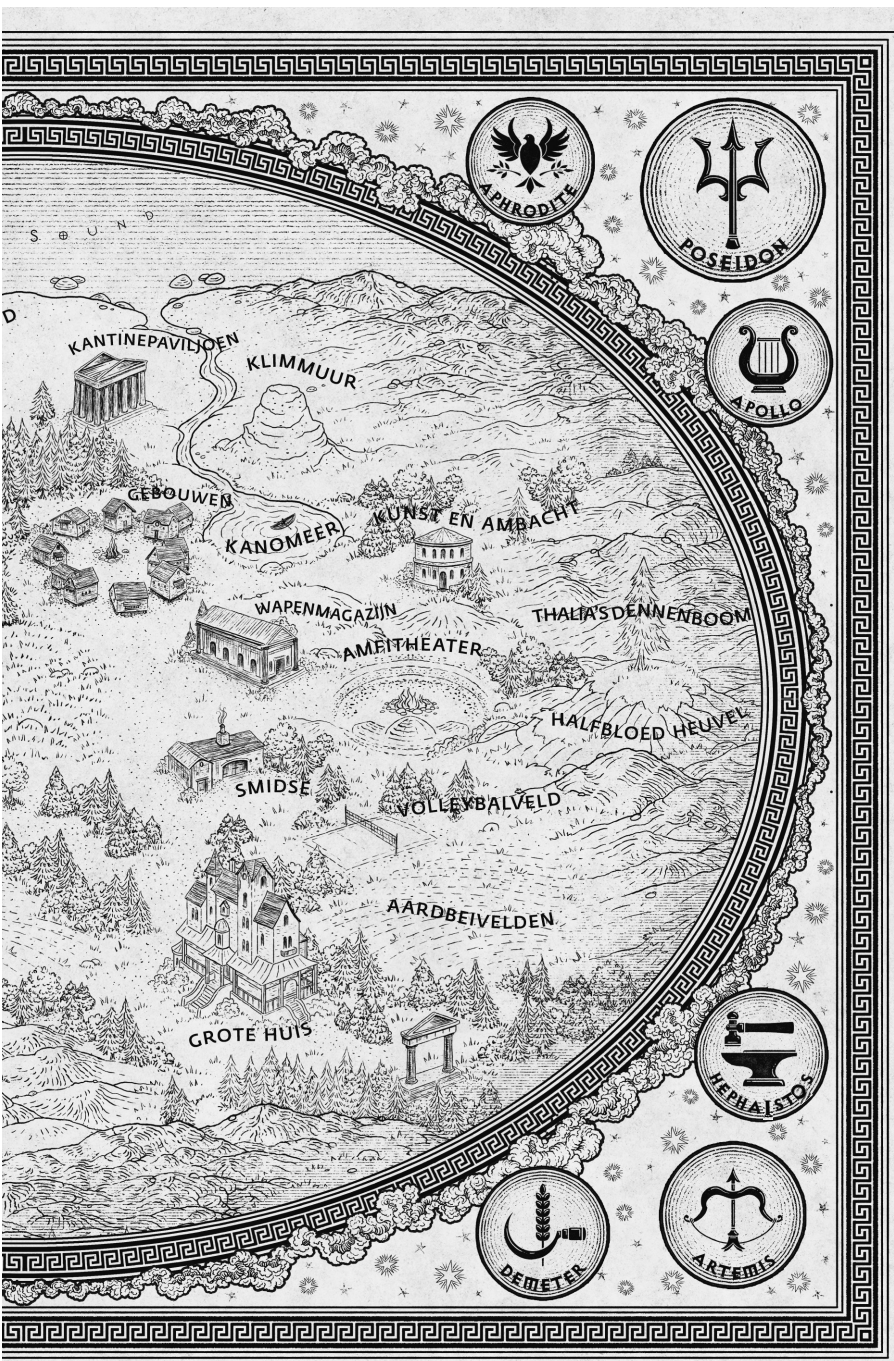
Zetwerk binnenwerk: CeevanWee, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Voor diegenen die nog zoeken naar hun plek:
er is er een voor elke versie van jou.

Inhoud

1 Ik ga schijfschieten met mijn familie (ik ben de schietschijf)	13
2 Ik steek een oud vrouwtje neer, maar dat is echt niet erg	28
3 We dineren met Wormzilla	45
4 Ik weet maar net te ontsnappen aan een mensenoffer	61
5 We worden tot de dood door muziektheater veroordeeld	74
6 Ik doe mijn best om Benny te vermoorden	84
7 Ik doe een belofte waar ik me niet aan kan houden	99
8 Je kunt me echt beter geen lavasproeier geven	109
9 Noem me maar gewoon Frodo Bagger	118
10 Ik vind deze ring maar niks	129
11 Ik smijt dingen naar andere dingen	139
12 Ik ren met puntige voorwerpen	153
13 Wanneer je slecht nieuws krijgt, maak dan een slecht plan	171
14 Ik sla een modderfiguur in de tuin van de buurman	185

15 Ik doe een wedstrijdje wie het langst kan blijven staren
zonder weg te kijken met Argus' kin 196

16 Harper eet een steen op 209

17 Ik krijg te maken met diefStall 220

18 Ik krijg een band met Clarisse door te proberen haar
te vermoorden 230

19 Blijkbaar heb ik een hekel aan bomen 246

20 Mijn geheimen komen me duur te staan 264

Woordenlijst 279

1

Ik ga schijfschieten met mijn familie (ik ben de schietschijf)

Op een frisse herfstavond kan het zomaar voorkomen dat je door het bos strompelt met een jutezak over je hoofd.

Dat is dan geen modestatement.

Je handen zullen achter je rug gebonden zijn. Je polsen zullen branden van de touwen die eromheen zitten. Er zal waarschijnlijk ook een speer in je rug prikken, die een gat maakt in je favoriete SUPER JUNIOR-T-shirt.

En terwijl je ontvoerders je giechelend porren om door te lopen, zul je hun om genade smeken... en om een pepermuntje.

Je ruikt je eigen adem heel erg in een jutezak. Je gaat er hevig van wensen dat je geen hotdog met chili con carne en kaas had gegeten als avondeten.

Ik wenste trouwens, terwijl mijn mede-ontvoerders en ik in marstempo door het bos werden geleid, dat ik een heleboel dingen anders had gedaan.

Ik zou er bijvoorbeeld niet mee hebben ingestemd om mee te gaan naar dit gestoorde trainingskamp. Ik zou niet zo goed van vertrouwen zijn geweest toen mijn nieuwe gebouwgenoten me omringden, grijnzend als hyena's, en me vervolgens besprongen en mijn handen achter mijn rug vastbonden.

En dan zou ik gisteren, toen deze hele nachtmerrie begon, niet

zulke gemene laatste woorden tegen mijn oudere zus Olivia hebben gezegd. Ja, oké, op dat moment was ze bezig om heel ruw mijn wedstrijdvaantjes van de muur te rukken om ruimte te maken voor nog meer overwinningsmedailles van haar, maar ik had haar geen harteloze harpij moeten noemen. Ze had zo gekwetst gekeken – met samengetrokken wenkbrauwen en haar mondhoeken omlaag als een droevige banaan.

En mama? Ze was tegen me uitgevaren: ‘Katie Kim, zo mag je niet tegen je zus praten!’

Ik had Olivia wel veel ergere dingen genoemd, maar goed. Ik vond het vreselijk dat mijn laatste herinnering aan mama en Liv er een was waarin ze zo teleurgesteld in me leken. Vooral omdat ik niet zeker wist of ik hen ooit nog zou zien. Ze waren mijn enige echte familie, afgezien van mijn vader.

Wat me op het volgende brengt dat ik anders zou hebben gedaan. Voordat ik van huis wegging, had ik echt mijn vaders dolk in mijn laars moeten steken.

Het was zo ongeveer het enige geschenk dat ik ooit van die klaploper had gekregen. Ik had hem voor het laatst gezien toen hij naar een van mijn voetbalwedstrijden kwam kijken toen ik nog op de basisschool zat, maar hij was weggegaan toen ik een doelpunt voor het andere team had gescoord. Ik denk dat hij niet wilde zien of ik nog meer doelpunten voor hen zou maken.

Wat ik wel deed.

Mama verzekerde me dat ik het probleem niet was. Papa had gewoon veel op zijn bordje doordat hij steeds maar conflicten tussen landen veroorzaakte. Ze noemden hem niet voor niets de god van de oorlog.

Precies.

Mijn vader is Ares, en dat maakt mij een halfgod: half sterfeling en half god.

Dus eigenlijk was het mijn vaders schuld dat ik in dit kamp zat.

Hoe dan ook, op de dag dat mijn vader wegliep bij mijn voetbalwedstrijd, had hij een briefje achtergelaten voor mijn moeder, samen met een dolk voor mij. Het was niet een heel duur wapen, en ook niet heel erg van hem. Op zijn briefje stond: *Ik heb deze gestolen van een sukkel die Peleus heet. Geef hem maar aan die snotneus, als je denkt dat ze hem ooit zal kunnen gebruiken zonder dat ze zichzelf snijdt.*

Fijn dat je zo veel vertrouwen in me had, pap.

Als ik de dolk had meegenomen, had dat me tenminste geholpen me dapperder te voelen tijdens ons uitstapje door het bos. In plaats daarvan was ik gedwongen mijn zenuwen tot rust te brengen door in mijn hoofd een plattegrond te maken van onze omgeving aan de hand van een coördinatenstelsel.

Dat was een beetje mijn ding; mijn manier om een probleem onder controle te houden voordat het me kon overweldigen. Zelfs met een zak over mijn hoofd had ik een heel goed ruimtelijk inzicht. Ik kon me een voorstelling maken van waar ik me bevond op een x- en een y-as en bijna altijd de weg vinden.

Meestal was het een behoorlijk nutteloze vaardigheid, maar het hielp me om me 's nachts te oriënteren in het bos. Je moet me ook nóóit uitdagen voor een spelletje Zeeslag. Dus je bent gewaarschuwd.

De plek waar we met onze gedwongen mars waren begonnen, bij de gebouwen, had ik bestempeld als J30. Waar we nu waren, was C12.

Terwijl we over rotsen en natte dennennaalden struikelden en gleden, sloeg ik allerlei enge, griezelige herkenningspunten op in mijn geheugen. Op F7 waren we langs een boomstam gekomen waarin iets laag en dreigend gromde. Op C9 waren we door een slijmerige kreek geplonsd. Op C11...

‘Wortel,’ waarschuwde Grant, de gevangene die voor me liep.

Ik was zo gefocust op het in kaart brengen dat het niet tot me doordrong wat hij zei tot het te laat was.